СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXVII. Ч. 163. Джерзи Сіті, Н. Дж., понеділок, 15. липня, 1929. VOL. XXXVII. No. 163. Jersey City, N. J., Monday, July 15, 1929. THREE CENTS.

КОНФЕРЕНЦІЯ ПОСТАНОВЛЯЄ ЗАКІНЧИТИ КРАВЕЦЬКИЙ СТРАЙК

РОБОТА МАЄ ПОЧАТИСЬ У ВІВТОРОК.

НЮ ЙОРК, 13. липня. — Конференція представників кравецької юнії та трох великих товариств підприємців зібралася нині знова на своє послідне засіданне. Як досі, так і тепер наради відбувалися під проводом представника нюйорського ґубернатора. Се засіданне потвердило угоду, якої начерк зроблено на попередному засіданню. Супроти сього страйк кравців можна вважати так якби покінченим. У найближчих кількох днях робітники, зорґанізовані по юніях, малиби відголосувати, чи вони приймають угоду, а коли більшість випаде на користь угоди, то малиби вертати до роботи в слідуючий вівторок.

Після точок нової умови, зверхний нагляд над кравецьким промислом у Ню Йорку малаби мати спеціяльна рада, зложена з представників робітничих юній та представників підприємців. Ся рада малаби повести кампанію проти „светшапів" та старатися стабілізувати промисл.

НАПАД НА ЮНІЙНИХ ОРҐАНІЗАТОРІВ.

ГРОМИЛИ ТКАЦЬКИХ ПІДПРИЄМЦІВ. ПРОГАНЯЮТЬ ПРЕДСТАВНИКІВ ЮНІЇ.

КОЛОМБІЯ, Савт Каролайна, 13. липня. — На двох орґанізаторів ткацької юнії, Джорджа Ґуджа й Піла, що прибули сюди організувати незорґанізованих робітників місцевих ткалень, напала товпа робітників та прогнала їх з міста.

У своїй телеґрамі до Ґріна, голови Американської Федерації Праці, подає Ґудж таке: Він зайшов до місцевого шерифа, щоби вставитися в нього за кількома страйкуючими робітниками ткацьких фабрик, арештованих під закидом волокитства. „Головний „депюті шериф" — каже Ґудж — замісць випустити безправно арештованих, загрозив мені, що мені небезпечно лишатися в місті по заході сонця". Ледви він покінчив розмову з шерифом, коли на його готель напала товпа громил ткацького підприємства та казала собі видати Ґуджа. Тоді „депюті шериф" виправив Ґуджа задними дверми, бо, мовляв, йому грозить небезпека втрати життя.

Ґудж віднісся з протестом до Ґріна, голови Американської Федерації Праці, та до ґубернатора стейту. Ґрін каже, що того рода виступи проти юнійних орґанізаторів є на Полудні на порядку дня.

РЕКОРД ДОВГОТРЕВАЛОСТИ ЛЕТУ ВИНОСИТЬ 10 ДНІВ 6 ГОДИН.

КОЛВЕР СИТІ, Каліфорнія, 13. липня. — Два американські летуни, Мендел та Рейнгарт, що завзялися побити рекорд довготревалости лету, вже осіли вчора на землю, побувши в воздусі без перерви 246 годин, себто десять діб і чверть. Вони побили теперішний рекорд довготревалости лету о 72 години.

При висіданню вони заявили, що ще булиби летіли довше, але хвіст їх літака зіпсувався й не дозволяв їм набирати топлива з инших літаків. Мимо сього ушкодження осіданне літака відбулося ґладко й без ніяких перешкод.

Зараз по скінченню лету оба летуни пішли до шпиталю на відпочинок. Мендел каже, що він не змучений, але Рейнгарт признається отверто, що хотівби спати хочби тиждень.

АРЕШТОВАННЄ БАНКИРІВ.

БРАТЯ КЛАРКИ В ТЮРМІ ЗА ФАЛШИВЕ ВАНКРОТСТВО БАНКУ.

НЮ ЙОРК, 13. липня. — На приказ державної прокураторії арештовано братів Кларків, властителів приватного банку свого імени, під закидом, що вони свідомо довели до банкротства свого банку. Суд установив висоту залога на кождого з них на 25,000 долярів, і ні один з них не міг роздобути сеї суми. Вони кажуть, що не мають ніякого приватного майна, й прокураторія каже, що вони все майно своє й своїх клієнтів перенесли на свої жінки.

МЕКСИКО ПОЯСНЯЄ СВОЮ ПОЛІТИКУ СУПРОТИ РИМСЬКОЇ ЦЕРКВИ.

МЕКСИКО, 13. липня. — Міністерство фінансів видало вчора своє пояснення до недавно заключеної угоди між мексиканськи мурядом та римо-католицькою церквою.

Ся заява підчеркує передовсім, що уряд Мексика вважає церкви власністю мексиканської держави. Церкви віддається священикам тільки для тимчасового вжитку під умовою сповнювання всіх законних вимог. Зверхний нагляд над церковними маєтками має міністерство фінансів, як також міністерство внутрішних справ, зглядно місцеві уряди, ними встановлені. На чолі кождого церковного маєтку стоїть особа, відповідальна за сей маєток перед державним урядом. Католики, вживаючі церков, обовязані вдержувати їх у доброму стані та направляти їх, коли треба. Значних поправок не вільно робити без дозволу міністерства фінансів. Про вживанне церковних будинків рішає остаточно уряд. Коли урядови подобається, він може відобрати від релігійного вжитку всяку церкву чи инший церковний будинок. За нарушенне церковного маєтку уряд буде карати вязницею двох літ.

Пояснення до мексикансько-римської угоди кидають нове світло на сю угоду. Не даром ґазети підчеркують, що в сьому разі Рим таки уступив.

ЗАХОПИЛИ КАНАДІЙСЬКИЙ КОРАБЕЛЬ ЗА ГОРІВКУ.

БОСТОН, Месечузетс, 13. липня. — Прибережна сторожа заарештувала канадійський моторовий корабель „Мареендел", як він перейшов у 12-милеву прибережну полосу. На ньому найдено 26,400 фляшок ріжного сорта дорогих горівок. Ладунок сей вартує 135,000 долярів, колиб його продати по бутлеґерських цінах. Коли його арештовано, корабель находився 9 миль від берега. З кораблем арештовано залогу з 9 людей. Корабель має три незвичайної сили машини.

РАДИТЬ ВЕСТИ БОРОТЬБУ ПРОТИ ДУШЕВНИХ НЕДУГ.

На засіданню конвенції Американського Медичного Товариства в Портленд, Ореґон, виступав 11. липня ц. р. один лікар з проектом, щоби лікарі почали згідну кампанію проти збільшуючогося числа умових занедужань. Він радив лікарям подбати за широку обслугу пацієнтів щодо гіґієни ума. Знавці душевних недуг малиби давати поради родичам в їх клопотах з дітьми, виховуючи притім і дітей і родичів.

БЕЗ ПАРЛЯМЕНТУ.

Французький кабінет міністрів думає поставити палату послів перед доконаним фактом ратифікації американсько-французького договору про сплату воєнних боргів Франції. Для цього договір підпише кабінет міністрів, а президент републики своїм підписом ратифікує його. Поанкаре заявив, що промови депутатів парляменту проти ратифікації цього договору можуть завдати Франції багато шкоди.

ЧОЛОБИТНЯ НА ВОЛИНІ.

Петлюрівська преса ударила в голосні труби з нагоди приїзду на Волинь президента Мосціцького. „Українська Нива", що виходить в Луцьку, поміщує портрети і довжезні статті на честь „найяснішого господаря", та про щастя, яке стрінуло український нарід з приводу тої гостини. По Волині уряд уряджує скрізь принятття, виступи українських селян, пописи українських селянських хорів, витання хлібом і сіллю і т. д. Волинські дядьки під загрозою мусять вдівати святочні свити й виходити на дороги та кричати слава, а петлюрівці пишуть, що нарід тішиться тим, що дожив такої щасливої хвилини.

ПАЛАТА МУЗЕЇВ.

Наркомос поружщв перед Раднаркомом справу про збудування в Харкові спеціяльного величезного будинку музеїв, де передбачається розмістити всі харківські музеї.

Останнім часом виникла також думка зреорганізува її з виставою продукційних сил України при соціяльному музеї. Наркомос пропонує негайно розпочати підготовну до будівництва роботу, утворивши громадський комітет будівництва й оголосивши конкурс на проект будинку. Закладини палати музеїв передбачується пристосувати до 12 роковин Жовтневої Революції, а саме будівництво почати весною наступного року. У фінансуванні будівництва повинні взяти участь всі зацікавлені установи, як Наркомос, Наркомзем, ВРНГ, міськрада та инші.

ЕКСЦЕСИ НОВОБРАНЦІВ.

В Заліщиках прийшло до кровавих заворушень, спричинених кількадесятьма новобранцями, які, мабуть пяні, плюндрували крамниці. Поліція візвала до помочі військовий відділ КОП. Був один новобранець убитий, 16-ох арештували.

ВЖЕ НЕ РАТУЮТЬ.

Припинено спроби врятувати залогу із затонувшої субмарини Г-47. На тому місці, де загинула ця субмарина, від англійської фльоти спущено у воду жалібний вінець.

УКРАЇНКА — КОРОЛЕВА КРАСИ БУКОВИНИ.

На конкурсі краси в Чернівцях дня 2. червня ц. р. першу премію дістала Українка, п-ні Марія Павловська, артистка Українського Буковинського Театру. В конкурсі приймало участь 600 пань з цілої Буковини.

ІСПИТ ПРОФЕСОРІВ ПЕРЕД УЧИТЕЛЯМИ.

На політехніці в Ленінґраді переведено „кваліфікаційні вибори" професорів при участи активних студентських організацій. На внески студентства більшість професорів звільнено зі свого становища. Більшість внесків мала два головні мотиви — професори не йдуть з поступом науки або політично підозрілі.

НАГІНКА НА ПЛАСТ.

Постепенний розвиток українського пласту не до вподоби державним чинникам і вони починають систематичну нагінку на цю аполітичну установу. Перший удар на пласт зроблено на Волині, підозріваючи, що в ньому ведеться протидержавна робота, і в наслідок того пластунські гнізда там розвязано. Цей самий наступ ведеться проти пласту в Галичині. Доказом цього часті ревізії, які переводяться по пластових установах. Остання, сотня може вже ревізія з ряду відбувалася в місті Зборові. Ревізію переведено в приватних помешканнях пластунів і забрано всі книжки, хоч вони були леґального змісту. Самих пластунів арештували й тримали цілий день на поліції.

ПРО СТРАЙКОВИЙ РУХ НА ЗАХІДНЬО-УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЛЯХ.

Страйк рільних робітників в Равщині, що тревав цілий місяць, закінчився побідою страйкарів.

Від двох тижнів треває страйк рільних робітників і форналів в районі сіл Пукиничі, Угерсько й Лисятичі, стрийського повіту. Страйкує около 300 робітників.

Дня 3. червня почався в Бродах страйк 200 робітників на фабриці шкірок. Зноваж у районі села Дерлина, брідського повіту, застрайкувало около 400 робітників, працюючих на панських хмілярнях.

В Бориславі вже від кількох тижнів треває страйк копальняних робітників. Робітники крім економічних жадань поставили справу збірної умови. Помимо, що страйк треває вже довший час, настрій серед страйкуючих бадьорий.

З Томашівщини приходять відомости, що там страйк рільних робітників поширюється. До страйку прилучилися ще села: Сушів, Василів, Потуржин і Радків. До денних робітників прилучилися й місячні. В Новосілках арештовано провідників страйку. Тоді жінки, яких зібралося около сотні, пішли вслід за закутими в кайдани арештованими і старалися увійти до тюрми, до якої ведено арештованих. Притім тяжко ранено багнетом в живіт і вибито кілька зубів Степаниді Шурабі, а Олені Зимницькій проколено руку. Арештованих відвезено до вязниці за місто, а ранених до томашівського шпиталю. На терен страйку спроваджено багато поліції.

Таксамо поширюється страйк при довозах дерева в Жовківщині. Там станули всі роботи в лісах. Страйкують теслі та робітники, заняті при т. зв. коруванні. До страйку станули теж робітники, заняті при меліораційних роботах. Страйкуючі ставлять цілий ряд домагань. Настрій серед страйкарів наскрізь бадьорий.

У Львові застрайкували столярські робітники. Вони жадають підвищення платень.

ЛІЦИТАЦІЯ НАЙЦІННІШОЇ У СВІТІ ЗБІРКИ СКРИПОК.

Пан Ерґ з Будапешту має найціннішу в світі збірку скрипок, яких 200 в числі, котрі мають славну марку Страдиваріюса, Ґваданіні де Сальо й инших славних фабрикантів. Ці скрипки стояли більше як пів століття в своїх скринках у Будапешті і мають бути продані тепер на ліцитації. Найцікавіший екземпляр із них це скрипка де ґамба, виробу Навара. Вартість цілої збірки представляє 2 і пів міліона долярів.

ВІДГОМІН ЛИСТОПАДОВИХ ПОДІЙ.

Дня 18. червня роспочався у Львові процес проти чотирох українських студенток, а саме Марії Кравець, Марії Чиж, Софії Мойсейович і Марії Конрад, як також проти трох студентів, а саме: Жиґмонта Процишина, Осипа Процишина і Евгена Сена. Акт обвинувачення закидує їм цілий ряд протидержавних актів, а саме належання до УВО, участь в листопадових подіях на площі св. Юра та переховування оружа. Обвинувачені заперечують приналежність до УВО і виказують свідками безпідставність обжаловання. До розправи покликано багато свідків, так що вона потреває около 2 тижні.

ВЕЛИКИЙ КОМУНІСТИЧНИЙ ПРОЦЕС.

Дня 17. червня розпочався у Львові великий політичний процес проти 21 обвинувачених. Акт обвинувачення закидує їм державну зраду і злочин нарушення публичного спокою, яких допустилися тим, що належали до КПЗУ. Арештовано їх ще в липні минулого року, в часі, коли мала відбутися краєва конференція КПЗУ. Поліція перевела ревізію в домівці при вулиці Яґайлонській, а на підставі знайдених там документів арештувала там обжалованих. Обжаловані до вини не признаються. Розправа потреває яких два тижні. Доступ на салю розправ дуже утруднений. Цілий судовий будинок обставлений масою поліційних шпигів та жовнірів, які нікого не допускають.

ЩЕ Й ДОСІ ЛИШЕ БАЛАЧКИ.

На президії окрвиконкому обміркували справу про збудування в Харкові нового українського оперового театру. Вирішено оголосити всесоюзний конкурс на проект будівництва. Найближчим часом має бути скликана для обговорення справи про будівництво широка нарада з представників Наркомосу, Всеукраїнської Академії Наук, працівників мистецтва, преси, студентства й инші.

На тому засіданні президія окрвиконкому вирішила почати будувати в Харкові памятник Тарасові Шевченкові. Щоб здійснити будівництво й провести конкурс на кращий проект памятника, вирішено зорґанізувати комітет у складі представників окрпарткому, окрвиконкому, міськради, окрінжу, окрпрофради, інспектури наросвіти, письменників, інституту Шевченка, асоціяції революційного мистецтва України, підприємств і инші. Памятник буде закінчений 1929—30 року.

Вирішено оголосити всесоюзний конкурс на кращий проект памятника.

НА МАНДЖУРСЬКО-РОСІЙСЬКІМ КОРДОНІ СТЯГАЮТЬСЯ ВІЙСЬКА

КИТАЙСЬКІ ВІЙСЬКА У ПОВНІЙ БОЙОВІЙ ГОТОВОСТИ ПРИСУНЕНІ ДО САМОГО КОРДОНУ. МІЖ НИМИ ЗІБРАНІ БІЛОҐВАРДІЙСЬКІ РОСІЙСЬКІ ВІЙСЬКА. БОЛЬШЕВИКИ ШУКАЮТЬ МИРНИХ ШЛЯХІВ ДО ПОЛАГОДЖЕННЯ КОНФЛІКТУ.

МОСКВА (СССР), 13. липня. — Нарешті большевицька телеґрафічна аґенція перший раз опублікувала відомости про захоплення Китайцями Східньо-Китайської залізниці. В тім повідомленню говориться, що Китайці на манджурському кордоні стягнули значні сили свого війська, а також російські білоґвардійські військові відділи. Всі війська приготовані до бою.

ТОКІО (Японія), 13. липня. — Тут стало відомо, що большевики шукають мирного полагодження конфлікту з Китаєм. Вони призначили Серебрякова для переговорів з китайським правительством у справі захоплення ним залізниці.

Мимо того в районі Східньо-Китайської залізниці змобілізовані всі російські резервісти, а війська приведені до бойової готовости. Большевики мають шість дивізій війська, а Китайці в Манджурії мають 15 дивізій.

Японське правительство приймає спеціяльні заходи для охорони своїх інтересів у південній Манджурії та на Квантунському півострові.

ШАНҐАЙ (Китай), 13. липня. — Нанкінське правительство повідомляє, що за останніх 12 годин вислано за межі Манджурії 146 радянських урядовців. Усі вони вислані так поспішно, що не могли взяти зі собою жадних річей, які пізніше будуть відіслані Катаєм до Москви.

Нові відомости з Харбіна подають, що ще 400 російських урядовців звільнено з їх понад. Переводяться ревізії навіть серед тих, що не були на радянській службі, з метою вияснення їх заняття та відношення до большевиків.

ПАН-ЕВРОПА.

БРІЯН ПІДНЕСЕ В ЛІЗІ НАЦІЙ ПИТАННЯ ПРО ЕВРОПЕЙСЬКУ ЕКОНОМІЧНУ ЮНІЮ.

ЖЕНЕВА (Швайцарія), 13. липня. — Багато зацікавлення викликають в колах Ліґи Націй відомости, що Бріян думає піднести на найближчому засіданню Ліґи Націй питання про створення европейської економічної юнії. Думають, що до цього його спонукує боротьба між Англією та Францією ізза морального лідерства в Лізі Націй.

Крім того це є льоґічний крок на шляху до повної ліквідації всіх повоєнних наслідків, після того, як справа репарацій буде остаточно залагоджена. Таксамо економічному обєднанню Европи буде сприяти новий американський митний закон, направлений проти европейського експорту до Америки.

РОЗБУДОВА КОЛЬОНІЙ.

АНҐЛІЙСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ УХВАЛИВ 5 МІЛІОНІВ ДОЛЯРІВ НА РОЗБУДОВУ КОЛЬОНІЙ.

ЛОНДОН (Анґлія), 13. липня. — Консерватисти зі задоволенням підтримали пропозицію уряду Мек Доналда асиґнувати 5,000,000 на розбудову кольоній. Уряд хоче за ці гроші будувати шляхи та перевести деякі меліораційні роботи в кольоніях. Це, на його думку, значно пособить боротьбі з безробіттям в Анґлії, бо тоді кольонії будуть більше потребувати й споживати ріжних краєвих виробів.

ЗА ПЛЯНОМ ЙОНҐА.

АМСТЕРДАМ (Голяндія), 13. липня. — Анґлійський делеґат на інтернаціональному конґресі торгово-промисловців, лорд Мелчет, виголосив промову, якої всі члени конґресу слухали з великою увагою. Він говорив про американську закордонну та фінансово-торговельну політику, цілковито піддержуючи її.

Зокрема він добре відізвався про працю американських експертів у справі розвязання ріжних світових економічних проблем. Плян Йонґа він поставив на перше місце, як дуже поважний фактор не лише для розвязання репараційного питання, але й для оздоровлення всього світового економічного життя.

ПРОТИ АНТАНТСЬКОЇ КОНТРОЛІ.

НІМЕЦЬКА ПАРТІЯ ЦЕНТРУ НЕ БУДЕ ПІДТРИМУВАТИ ЖАДНОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА, ЯКЕ ЗГОДИТЬСЯ НА КОНТРОЛЮ НАДРЕНІЇ, ПІСЛЯ ЇЇ ЕВАКУАЦІЇ АНТАНТОЮ.

БЕРЛІН (Німеччина), 13. липня. — Бувший канцлер Вірт у своюому листі до д-ра Каса, голови Партії Центристів, заявив, що ця партія не може підтримувати жадного німецького правительства, яке погодилосяб на установлення антантської контролі в районах Німеччини, що тепер окуповані військами антанти. Звільнення цих районів від чужинецької окупації повинно бути цілковитим і без жадних застережень.

ВИТАЮТЬ АМЕРИКАНСЬКИХ ЛЕТУНІВ.

РИМ (Італія), 13. липня. — Стотисячний натовп стрічав на вулицях Риму американських летунів Вілямса та Янсі, які прилетіли з Америки до Риму. Такого ентузіязму Рим не бачив з часу приїзду до нього президента Вилсона.

Летунів закидували квітами, цілували тисячі народу, не даючи їм хвилини спокою. Обидва летуни удекоровані найвищим авіяційним орденом Італії — золотою медалю.

„SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 0, 1911, under the Act of March 8, 1879.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.		ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сити і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За оголошення редакція не відповідає.

З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Oorder.

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

НЕ ХОЧУТЬ ҐРІТИ ГАДЮКИ ЗА ПАЗУХОЮ.

Не сподівався Лев Троцький, коли посилав свою прозьбу о принятте його до Англі . що та просьба буде полагоджена так скоро й так рішучо відмовно.

Він мав досить добре основану надію, що Англія його прийме. Чейже в Англії з давен-давна признано право азилю, після котрого політичні злочинці мають право шукати в Англії притуловища. Се право признавала вона для Ґарібалді, Мацціні, Карла Маркса, коли вони мусіли втікати з країв, де вони робили революції. Чомуж не призналаби вона сього Троцькому, прогнаному з Росії? У крайному разі вона буде довго вагатися, багацько говорити, а може й ще торгуватися.

Та сього всього не було. Новий англійський уряд, що вийшов з партії праці, рішив справу скоро й відмовно. Коли в парляменті питалися ліберали й радикальні соціялісти, чому так рішено, уряд дав коротку відповідь. Зробив по англійськи: зробив скоро й до балачок дальше не допускає. Най тепер світ думає, чому він зробив так, а не інакше.

У світі думають, що головною причиною відмови була кепська практика партії праці з большевиками. Большевики вже раз дістали від партії праці визнаннє свого уряду, і за се визнанне відплатилися чорною невдячністю. Попікшися раз на горячім, партія праці тепер дує на холодне. Завівшися раз на большевицьких представниках, партія праці вже осторожна навіть з прогнаними большевиками.

Дотого, про Троцького кружляють по Европі ріжні негарні чутки. Мовляв, він зі Сталіном не в гніві, а в прекрасній згоді. Вся та опозиція Троцького се тільки блахман, яким Троцький має забаламутити світ, щоби йому дали вільну руку робити свою роботу.

Хочби се й не була правда, Англія все таки волить бути обережною. Чи знає вона ролі Троцького супроти України, де він уродився, чи не знає, але припускає, чого можна ждати від Троцького, колиб його приняти до Англії. Англія знає добре казку про чоловіка, що надибав весною на полі замерзлу гадюку й змилосердившися над нею, взяв її за пазуху, щоби її обігріти. Англія знає сю казку й гадюки за пазухою ґріти не хоче. Най собі гадюка лежить замерзла там, де вона лежить.

Василь Авраменко.

ПАМЯТИ ЧИКАЛЕНКА.

Року 1925 мені вперше довелось познайомитися з нашим визначним громадянином-патріотом, тепер уже покійним, Евгеном Харламповичем Чикаленком. Це було на початку липня, коли я з вивихненою вже другий раз ногою приїхав з лікарні з Праги до Подебрадів лікуватися там „сонцем і повітрям", бо грошей на лікування не було.

Приїхав в оточення студентів і професорів Української Господарської Академії в Подебрадах, котрі самі бідували, хоч робили при тій Академії велику українську національну наукову роботу.

За допомогою письменниці В. А. О'Коннор-Вілінської, старенького д-ра Модеста Левицького та деяких студентів Академії: мого друга Андрія Кістя, М. Паньчика та Василя Совенка з тяжкою бідою влаштували мене біля Подебрад в маленькім селі Полабец, за річкою Лабою. Студенти Академії відривали й так від свого нужденного життя останні свої засоби і тим дали мені можливість діставати безкоштовно скромний студентський обід. Старалися помогти мені, чим могли. Всеж найбільше опікувався мною згаданий вище невеликий гурток осіб.

Здоровля моє поправлялося поволі, бо орґанізм мій був дуже виснажений. З часом я уже міг потроху з палицею шкандибати на прохід.

Одного разу ходив я з О'Коннор-Вілінською відвідати д-ра Модеста Пилиповича Левицького. Вертаючи від нього, зустріли ми Евгена Харламповича, з котрим до того часу я ще не був знайомий. Побачивши його, О'Коннор-Вілінська радісно скликнула:

„Василю! Чи ви знаєте, хто йде проти нас?"

— Ні, — відповів я.

„Це Евген Чикаленко, один із найбільших жертводавців на українські цілі. Наш великий патріот, який видавав за свої гроші український часопис „Раду". Він дуже хотів з ми познайомитися, вже давно мені говорив про це".

Ми підходили ближче і чомусь моє серце почало скорше битися. Нарешті підійшли до нього, привіталися; О'Коннор-Вілінська сказала Чикаленкові: „Евгене Харламповичу! Ось той, з котрим ви хотіли познайомитися". — Е. Чикаленко глянув на мене й скрикнув: „Авраменко!" й подав мені руку, кажучи: „Дуже приємно мені пізнати вас, бо я багато чув і читав про вас і вашу працю, й дуже тішуся, що одна з галузів нашого мистецтва — український танок нарешті починає відроджуватися. Я дуже буду щасливий, коли я побачу ваш виступ".

Е. Чикаленко щось ніс в паперовій торбі. П. О'Коннор-Вілінська спитала, що то він несе.

„Чортові горіхи", жартуючи відповів Чикаленко.

— Які горіхи? — спитала О'Коннор-Вілінська.

„Та бараболя", — відповів з ласкавою усмішкою Чикаленко. „От ходімо до мене, спечемо її, повечеряємо та й поговоримо".

Пішли ми. Дружина Е. Чикаленка (тепер вже теж покійниця) готувала вечерю, а він все розпитував мене про український танок, як я почав працювати, які маю танці, як дивлюся я на український танок і т. п. Говорили про Кошиця, Садовського, Стеценка й инших наших славних діячів з недавнього минулого. Бачив я, як радісно й з великим захопленням слухав він моїх оповідань про початок українського танку, наче переживав зі мною ті радощі й те горе, що переживав я. Нарешті сказав мені:

„Як дуже оце добре, що ми з вами зустрілися! Все, що я мав — віддав для України, але ще маю одну цінність: знаю український танок „Торбан" котрий записав в мойому рідному селі Перешори, херсонської губернії. Знаю до нього й мельодію й хочу передати той танок вам".

І не довго думаючи, старий, поважний громадянин, встав зза стола, випрямився, руки за стан й пішов у танець, показуючи мені ріжні кроки. Таких тяжких до виконання рідко можна побачити.

Зі стриманим у грудях віддихом стежив я за кождим його рухом. Забув, де я. Я бачив наші широкі степи херсонські, чув якусь далеку й рідну мені мельодію, начеб то військова сурма грала до бою й вторував їй брязкіт козацьких підківок та тупотання степового коня, який нетерпеливо чекав понестися вихром по шовковій зеленій траві. То знов наче сумно сопілка співала, сумну долю України виграваала, а чистий серцем чумак-Українець згадував літа молодії.

— „Що ти, старий, робиш? Ти збожеволів, чи що? Люде будуть збігатися" — говорила його жінка.

„Нехай збігаються, то побачать старосвітського нашого „Торбана" —сказав він і далі продовжував танок.

Втомився старий, відітхнув й оповідав мені про Україну, про звичаї, які були в них в селі, про забуті стародавні танці.

Схвильований слухав я й оживала перед мною Україна: села, люде, їх праця на полі й дома біля господарства, їх прості забави й танці на весіллю.

Бачив перед собою поважну людину й глибокою вдячністю до нього наповнювалося моє серце.

Ось він той, що віддав все велике своє майно на українську народню справу, що десятками літ утримував наших нечисленних діячів, допомагав їм, як були ще студентами, допомагав і потім, коли тікали від російської жандармерії, допомагав всім і грішми і даючи притулок в своїй гостинній хаті. Нарешті, на чужині, бідує... На вечерю має одну картоплю й не нарікає, а з радістю хоче віддати все, що ще має доброго й цінного, для України — лише танок остався, бо решту уже все віддав. Дійсно віддав все: майно, синів своїх (розстріляних нізащо, лише за те, що Українці). Віддав й життя своє.

Це так глибоко зворушило мене, що ніколи не забуду тої хвилини, котру я пережив в його, нанятій у Чехів, кімнатці.

* * *

Другий характеристичний момент моєї стрічі з Е. Чикаленком був тамже в Подєбрадах, коли я давав студентам Укр. Госп. Академії лекцію українського національного танку. На ту лекцію прийшли Евг. Чикаленко й великий наш артист народньо-побутового та історичного театру — Микола Карпович Садовський. Прийшли подивитися, як я вчу українських танків. Мені було й приємно й страшно. Не вірилося, що бачу перед собою таких великих наших громадян і що вони так поважно ставляться до тої роботи з українським танком, котру я розпочав моїми скромними силами. В салі стало тихо, бо всі звернули увагу на цих поважних гостей. За хвилину лекція йшла далі. Усміхався старий Садовський, щось говорив йому Евген Харлампович, а потім підійшли до мене й дякували, що взявся я працювати біля танку.

Мене це дуже втішило й набравши сміливости, я попросив Миколу Карповича Садовського й Евгена Харламповича, чи вони не показалиб моїм учням-студентам Академії пару стародавніх українських танкових кроків.

„Чому ні", — сказав М. Садовський — „можна!"

Мандолінова студентська орхестра забренькала й Микола Карпович взяв козацьку поставу й пішов — та не кроки тільки, а таки доброго козака втяв. Садовський був тоді в цивільному убранню, але та постава його, ті погляди, рухи горді й делікатні козацькі зачарували світ — мов лицар з славного Запорожжа нагадав колишню славу наших Великих Гетьманів.

— „Ну, а присідки вже не можу", — сказав він, 75-літній козак, показавши нам такого козака, якого не втне й молодий. Грім оплесків й окликів „слава" були йому відповіддю.

— „Ну, а тепер ви, — сказав Садовський до Евгена Чикаленка.

Знову заграла музика й старий Евген Чикаленко пішов вибивати „Торбана" з такими викрутасами й вибиванцями, що всі молоді студенти аж горіли від захоплення, а дехто вже собі починав непомітно вибивати ногами, а Ев. Чикаленко, вгледівши те, почав майже кожному з студентів показувати ті цікаві кроки з „Торбана". Почалося з лекції щось несподіване: всі танцюють, радісно сміються, плещуть в долоні та гукають „слава" так, що аж серце радувалося.

Я щиро подякував Евгенови Харламповичеви й Миколі Карповичеви за те, що загостили до моєї школи й показали ще від себе багато цінного до танку. Своїм прибуттям вони, поважні українські громадяне й діячі відродження українського народу, показали мені й всім, як треба ставитися з повагою до українського танку, як треба шанувати народні скарби, своє мистецтво, не глузувати з нього, а піднімати його на вищий щабель, не цуратися своєї народньої культури, коли вона гарна, що й показали вони своїм прикладом, не постидаючись піти в танець перед соткою учнів, з яких більшість були студентами високої школи.

* * *

Ще одна зустріч була у мене з Евгеном Харламповичем, котра на довго у мене останеться світлим спомином. То було тамже в Подебрадах, коли я, закінчивши там мою школу, давав прощальний виступ з танками перед відіздом моїм до Канади. Зійшлися на той виступ майже всі студенти та професори Академії зі своїми родинами. Авдиторія була переповнена. Було то ніби велике свято для української кольонії в Подєбрадах, бо там вперше виступали з українським танком діти українських професорів та студенти, а сам я після 6 місяців тяжкої недуги звихнення ноги, почав теж знов танцювати.

Серед почесної публики й представників українського громадянства з Праги сидів Евген Харлампович зі своєю дружиною та з Миколою Карповичем Садовським. Їхня присутність мене дуже радувала, а в той же час огорнув мене великий сум, бо я, ніби відчував, що може це в останнє їх бачу, бо вже другого дня ранком вирушав в далеку дорогу до Канади.

Сльози витискувались на очах, але, щоб перемогти себе, скріпив серце й приступив до початку концерту-виступу, який пройшов з великим успіхом. Коли я танцював свій танок, то навіть забув, що у мене нога була не цілком здорова, але хотів своїм українським танком подякувати нашим великим громадянам за їхне щире й таке прихильне відношення до українського танку й до мене, що трохи не лишився до смерти калікою, знову зрушивши ногу.

При кінці концерту, богато представників, як від громадянства, так і від студентства, виголосило прощальні промови, бажаючи мені працювати для українського танку в Канаді, Америці й по всьому світові, поки не звільниться від ворогів Рідна Українська Земля, де я маю також робити свою працю. Підійшов тоді до мене Евген Харлампович й працюючись зі мною, щиро мене поцілував й з сльозами на очах сказав:

„Ідіть, Василю, в світ і прославляйте перед чужинцями танком нашу любу Україну. Але не забудьте, що вас чекає У к р а ї н а — рідна наша Земля, від Сяну до Кубані, куди ви маєте також прийти з нашим танком! Я вже старий й думаю, що в останнє з вами прощаюся, але радий, що хоч перед недалекою моєю смертю міг здибати такого сина, як ви!"

На цьому слова увірвалися, він гірко заплакав, а я не міг вимовити слова, тільки сльози рясно падали з моїх очей.

Він взяв мене під руку, піддержував і щось поклав в мою кишеню.

— „То вам від мене маленький дарунок на дорогу". На другий день я подивився — там було 120 чеських корон, які він дав мені на дорогу.

Другого дня ранком я від'їхав з Подебрад до Канади. Проводили мене на двірці мої найближчі друзі, а між ними були й Микола Карпович Садовський та Евген Харлампович.

Більше я його й не бачив. Листувався з ним. В останнє одержав від нього листа з травня місяця, де він писав, яке тяжке горе впало на нього: розстріляли большевики його двох синів тільки за те, що були Українцями. Померла після тяжкої недуги його дружина, а він сам, убитий горем, почуває, що слабіє на силах.

На цей лист, я занятий працею, якось і не відписав йому. Простиж мене, дорогий Батьку — найбільший мій пораднику! Нехай Тобі чужа земля буде покищо за свою, поки повстане вільна соборна Україна! Не забудуть Тебе, дорогий Батьку, й твоєї праці для добра нашого поневоленого Українського Народу!

Не забуде рідне слово, котре Ти підтримував всіма засобами й працею Твоєю, що було серед темної ночі для українського народу єдиною рідною зіркою, якою був перший український часопис „Рада" в Київі.

Не забудуть селянські діти, як Ти їм допомагав, і не забуде братня Галичина, де своїми жертвами Ти звеличав Товариство імени Т. Шевченка та допомагав збудувати Академічний Дім у Львові!

Все своє життя Ти ніс, мов тяжкий хрест, для визволення Українського Народу й ніколи не нарікав на біду, на переслідування, на всі ті нещастя, які стрінули Тебе на старість літ після тяжкої праці. Не нарікав Ти навіть і на тих большевиків, що повбивали Твоїх дорогих дітей за те, що були Українці.

Ти все віддав для Українського Народу, все стратив і ще великим серцем сказав: „я такий щасливий, що міг все віддати для України! Ще маю один скарб — один танок український і його передаю тобі!"

—o—

Прощай же Батьку і порадднику дорогий! Нехай Твоя світла праця буде прикладом для нас! Я вірю, що колиб ми мали побільше таких синів нашого народу — то ми не скиталися-б по чужині й не мали-б чотири кордони, як тепер, А в золотоверхому Києві в руках українського народу спочивала-б доля Соборної Вільної Української Держави!

Я вірю, що прийде час, і на Софієвській площі під могутні звуки дзвонів принесемо у вільну українську державу Твої благородні чесні останки тіло Твоє козацьке й разом з тілами наших великих борців за український народ. Ти будеш спочивати тихо в рідній землі, щоб жити вічно в світлих споминах перших днів відродження України!

Прийми-ж ці коротенькі спогади від мене, як вінець на Твою могилу від Школи Українського Національного Танку.

Ню Йорк, 1929 р.

В. Кедровський.

1919 РІК

Передрук заборонений. — Всі права застережено 1919 р.

(18)

Старшина для особливих доручень. Клочко, якого я знав добре ще з 1917 року по діяльности в українських військових організаціях, з обуренням і сумом розказав мені про те, що начальник Штабу не лише завжди пяний, але часто дає такі накази, що хіба прийдуть в голову напівбожевільному, чи ідіотові. Мені від цього невесело стало. Але що робити? Треба братися за працю самому.

Помічником начальника Штабу був ще той самий, що був при гетьмані, ґенерал Масляний. Його затримали, поки я видужаю й прийму від нього справи. Соромно мені було перед старим служакою за нашого нового начальника Штабу, якого справжню вартість Масляний відразу побачив. Я кілька днів провів з Масляним, щоби він мене поінформував про минулу працю Головного Штабу та ввів у курс всіх справ так, щоби я найменше робив дурниць від свого незнання праці. Тепер вже не памятаю, але здається я його не звільнив зі Штабу, а призначив у якусь комісію. Взагалі, переглянувши ввесь склад Штабу й зібравши відомости про діяльність окремих штабовців, я зробив лише деякі невеликі переміни становищ їх, поставивши на відповідальні посади людей, яким абсолютно можна було вірити з національного боку. Коли такий штабовець був слабий в знанню своєї праці, то йому в помічники я завжди старався призначити доброго фаховця.

Взагалі, я мав враження від старих працьовників у Штабі, що при закріпленню нашої влади й при вмілому керуванню в Штабі, вони чесно й з охотою будуть виконувати свої обовязки та служити українській державі. Я завжди старався не зражати їх, але заохочувати до праці. Лише слідкував за тим, щоби не було з їх боку саботажу. За моє толерування старих робітників довődилося чути мені нераз докори від більше гарячих патріотів, а особливо від тих, що хотілиб відразу стати на найвищих становищах. Але я тримався свого, даючи поради певним Українцям скорше й найліпше вивчитися працювати на відповідному становищі, щоби згодом можна було всі посади обсадити своїми фаховцями.

Таке моє відношення до співробітників Штабу, що не втікли з Київа разом з добровольцями та Німцями, а лишилися служити в ньому при Директорії, заспокоїло їх і внесло ділову атмосферу в працю й життя Штабу. Правда, мені передавали, що всі чекають, що я їх притисну в праці добре й, що їм доведеться працювати пильно, а не байдикувати. Але це, разом з тим, нікого не лякало. Кожен з них був військовий і знав, що кожне становище у війську мимагає пильности й упертої праці, особливо в такі часи, які ми тоді переживали.

Я, особисто, був задоволений штабовою працею, але одне іритувало — це пяненький начальник Штабу. Особливо одного разу мені довелося з ним таки добре полаятися й сказати йому, що буду просити Директорію, щоби його зовсім викинули з армії. Це було тоді, як він викликав до себе в Штаб корпусних командантів, що командували тими кадровими корпусами, які формував гетьман. В перший раз до Штабу мали приїхати старі ґенерали, які малиб рішитися самі, чи лишатися далі на службі української влади, чи подякувати їй. Крім того вони мали скласти для себе враження в солідности й гідности нової влади. Тому перше враження від Головного Штабу, а особливо від начальника його мусіло відогравати рішаючу ролю.

Ті команданти корпусів приїхали на призначений час, але начальник Штабу зявився щось години на три пізнійше й добре підпитий. Він почав з ними нараду, але підчас її задрімав у своюму кріслі. До мене в кабінет прибіг старшина Клочко з проханням рятувати ситуацію. Я негайно пішов на ту „нараду". Подякувавши корпусним командантам за прибуття їх, я попросив вибачення, що начальник Штабу „чується перетомленим і нездоровим", який „ловив окунів" у кріслі перед їхніми очима, та давши їм свої вказівки, я відпустив їх.

Цей випадок мене страшенно поіритував. Я був ще слабий, а тепер почув себе зовсім нездоровим, так, що знову зліг на пару днів у ліжко.

Подаю тут зразок „начальника Головного Штабу". як ілюстрацію до того, що стає, коли людей призначають на певні становища, не числячись з їх придатністю, а лише з тим, що якась партія чи ґрупа просить, чи з тим, що він має якісь заслуги в минулому. Хоч Хілоботченко зокрема мав їх дуже мало.

* * *

Головний Штаб не керував жадними військовими операціями проти ворогів, але деякі телеґрами й роспорядження, що були звязані з військовими операціями до нього попадали. Тут мушу пригадати, що нас увесь час бомбардував своїми телеґрамами Григоріїв, який керував повстанськими військами Директорії в херсонській ґубернії. Він уже давно захопив майже всю Херсонщину, але не міг взяти міста Миколаїва, де Німці зосередили 18 тисяч свого війська. Таксамо й Одесу він не міг захопити, бо там Французи висадили свій десант.

З Одесу тікали всі недобитки Скоропадського та ріжні добровольці. (Там вони під крилом і захистом Французів, формували свої військові відділо, а тимчасом Антанта в „Українцоф". Директорія, розпочинаючи переговори з Французами, наказала Григоріїву не наступати на Одесу, а чекати висліду переговорів. З розмов з консулем Ено нічого доброго для Українців не виходило, а тим часом Антанта в Одесі скріплювала свої сили та формувала добровольчі відділи.

Повстанці добре знали, що робиться в Одесі й бачили, що там твориться ворожа українській державности сила. Тому вони все більше нарікали на Директорію, що їх здержує від атакування Французів і добровольців. А тимчасом у лави повстанців всі більше почала просякати большевицька пропаґанда, в тому сенсі, що властиво Директорія не ріжниться від уряду Скоропадського ні своєю соціяльною ні національною програмою. Вона є „прислужниця мирового капіталу", „прихильна до добровольців і поміщиків" і т. д.

Повстанці в свойому успіхови проти добровольчо-гетьманських військ і влади бачили свою „непереможну силу". Вони не розуміли тієї „диплоьматії", яку вела Директорія з Антантою. Їм здавалося, що треба одним заходом викинути з Одеси і добровольців і Французів, щоб тим остаточно покінчити з московсько-чорносотенною інтригою на Україні. Вони не розуміли того, що це моглоб викликати виступ проти України всієї Антанти в цілому, чого Директорія мала підстави боятися.

(Дальше буде).

Юнак (на танцях): Алеж тут горячо, пані!

Панночка: Будьте задоволені, бо маєте тему до говорення.

Лікар: Як послухаєте моєї ради, дожиєте напевно вісімдесять літ.

Пацієнт: Пане доктор, мені за півтретя місяця буде вісімдесять два роки!

Строгий шеф: Канарчук, де ви були? Приходите три чверти години запізно.

Урядовець: Я впав зі сходів.

Шеф: Не викручуйтеся! На це не треба би три чверти години!

ПРОТОКОЛ

XVII. Головної Конвенції Українського Народного Союза, що відбулася на днях від 13. до 18. мая 1929. включно, в місті Нюарк, Н. Дж.

(18)

Виказ громад, які зложили жертви на Сиротинець-Захист У. Н. Союза від 1. травня 1926 р. до 31. березня 1929 р.

	Philadelphia, Pa.	$1,667.24
	New York, N. Y.	1,426.51
	Rochester, N. Y.	1,249.67
	Cleveland, Ohio	1,063.01
	Chicago, Ill.	925.30
	Detroit, Mich.	888.85
	Hamtramck, Mich.	773.42
	Allentown, Pa.	723.91
	Newark, N. J.	691.69
	Wilkes Barre, Pa.	614.30
	Jersey City, N. J.	520.29
	Chester, Pa.	454.60
	Passaic, N. J.	443.07
	Easton, Pa.	442.33
	Bridgeport, Conn.	434.14
	McKees Rocks, Pa.	420.85
	Woonsocket, R. I.	413.15
	Yonkers, N. Y.	409.00
	Youngstown, Ohio	408.20
	Perth Amboy, N. J.	406.50
	Baltimore, Md.	406.04
	Syracuse, N. Y.	403.82
	Scranton, Pa.	396.41
	Carnegie, Pa.	372.95
	St. Louis, Mo.	364.73
	Elizabethport, N. J.	360.65
	Pittsburgh, Pa.	354.03
	Shamokin, Pa.	346.02
	Auburn, N. Y.	340.50
	Buffalo, N. Y.	308.67
	Elizabeth, N. J.	303.35
	Shenandoah, Pa.	301.46
	Cohoes, N. Y.	299.66
	Providence, R. I.	286.44
	Nicetown, Pa.	282.78
	Centralia, Pa.	257.11
	Bayonne, N. J.	235.94
	Monessen, Pa.	234.55
	New Haven, Conn.	227.00
	Binghamton, N. Y.	207.08
	South Bethlehem, Pa.	205.37
	Paterson, N. J.	204.50
	Wilmington, Del.	198.75
	Millville, N. J.	194.75
	Stamford, Conn.	101.05
	Troy, N. Y.	190.77
	Amsterdam, N. Y.	184.79
	Olyphant, Pa.	183.85
	Brooklyn, N. Y.	183.10
	Lorain, Ohio	180.50
	Frackville, Pa.	179.30
	Gary, Ind.	176.88
	Ambridge, Pa.	174.36
	Lancaster, N. Y.	173.73
	Altoona, Pa.	172.51
	Taylor, Pa.	170.16
	Northampton, Pa.	168.50
	McKeesport, Pa.	163.50
58.	Akron, O.	163.25
59.	Trenton, N. J.	160.85
60.	Manville, N. J.	160.15
61.	Derry, Pa.	156.10
62.	Holyoke, Mass.	152.00
63.	Ford City, Pa.	150.88
64.	Minneapolis, Minn.	142.00
65.	Avoca, Pa.	138.56
66.	Wheeling, W. Va.	136.47
67.	Mayfield, Pa.	136.40
68.	Woodlawn, Pa.	135.00
69.	Ludlow, Mass.	132.45
70.	Milwaukee, Wis.	132.00
71.	Boston, Mass.	130.80
72.	Carteret, N. J.	130.00
73.	Olean, N. Y.	123.75
74.	South Plainfield, N. J.	123.11
75.	Utica, N. Y.	121.85
76.	Arnold, Pa.	121.43
77.	Stapleton, N. Y.	119.46
78.	Rhone, Pa.	118.91
79.	St. Clair, Pa.	118.75
80.	Campbell, Ohio	118.50
81.	Pullman, Ill.	115.55
82.	Rossford, Ohio	113.50
83.	Desloge, Mo.	110.25
84.	Hudson, N. Y.	110.12
85.	Clifton, N. J.	110.05
86.	Kansas City, Kans.	109.50
87.	Phoenixville, Pa.	105.75
[illegible]	Burnside, Ill.	100.85
90.	Jamaica, N. Y.	99.00
91.	Hartford, Conn.	92.65
92.	Tams, W. Va.	90.00
93.	Nazareth, Pa.	87.75
94.	East St. Louis, Ill.	86.75
95.	Taunton, Mass.	86.06
96.	Far Rackaway, N. Y.	86.00
97.	Fulton, N. Y.	86.00
98.	Vandergrift, Pa.	85.50
99.	Yorkville, O.	84.50
100.	Deerfield, Mass.	83.35
101.	Iselin, Pa.	83.30
102.	St. Joseph, Mo.	82.70
103.	Bridgeport, Pa.	82.00
104.	Astoria, N. Y.	81.00
105.	Minersville, Pa.	81.00
106.	Niagara Falls, N. Y.	81.00
107.	Raritan, N. J.	81.00
108.	Riverhead, N. Y.	80.00
109.	McAdoo, Pa.	79.75
110.	Port Jervis, N. Y.	79.20
111.	Bentleyville, Pa.	70.00
112.	Elmira, N. Y.	78.31
113.	Mahanoy Plane, Pa.	77.00
114.	Titusville, Pa.	76.25
115.	Curtis Bay, Md.	70.00
116.	Bound Brook, N. J.	69.66
117.	Hempstead, N. Y.	68.67
118.	Palmerton, Pa.	66.25
119.	Breslaw, Pa.	65.00
120.	Southport, Conn.	64.95
121.	Derby, Conn.	64.75
122.	Peekskill, N. Y.	64.75
123.	Rahway, N. J.	63.75
124.	Ormrod, Pa.	62.00
125.	Durhamville, N. Y.	60.25
126.	Smoke Run, Pa.	60.25
127.	Muskegon, Mich.	60.00
128.	Danbury, Conn.	58.00
129.	Toledo, Ohio	58.00
130.	New Alexandria, Pa.	57.25
131.	Johnstown, Pa.	56.00
132.	Lakewood, Ohio	56.00
133.	Williamstown, N. J.	55.03
134.	Coatesville, Pa.	54.00
135.	Bristol, Pa.	53.75
136.	Manville, R. I.	53.00
137.	Portland, Ore.	52.00
138.	Rankin, Pa.	52.00
139.	Simpson, Pa.	51.00
140.	Watervliet, N. Y.	50.27
141.	Erie, Pa.	50.00
142.	Saginaw, Mich.	49.60
143.	Glastonbury, Conn.	47.25
144.	Locust Point, Md.	47.00
145.	Latrobe, Pa.	44.88
146.	Yatesboro, Pa.	44.00
147.	Frankford, Pa.	42.50
148.	Whitestone, N. Y.	41.50
149.	Woodhaven, N. Y.	39.45
150.	Mt. Carmel, Pa.	39.00
151.	New Britain, Conn.	38.50
152.	New Castle, Pa.	37.60
153.	West Newton, Pa.	35.75
154.	Spring Valley, N. Y.	35.35
155.	Herkimer, N. Y.	34.75
156.	Little Falls, N. Y.	33.00
157.	Nesquehoning, Pa.	33.00
158.	Whippany, N. J.	32.65
159.	Toronto, Ont., Canada	32.50
160.	Sayre, Pa.	32.40
161.	Rome, N. Y.	32.00
162.	Great Meadows, N. J.	31.62
163.	Coal Ridge, Ohio	31.00
164.	Bellefont, Pa.	30.00
165.	Ramey, Pa.	29.00
166.	Crompton, R. I.	28.00
167.	Woodbine, N. J.	28.00
168.	Hazleton, Pa.	27.00
169.	Coaldale, Pa.	26.00
170.	Etna, Pa.	26.00
171.	Joliet, Ill.	26.00
172.	Mahanoy City, Pa.	26.00
173.	Linden, N. J.	25.00
174.	Peoria, Ill.	25.00
175.	Sublet, Wyo.	25.00
176.	Tomaston, Conn.	25.00
177.	Berwick, Pa.	24.50
178.	Plainfield, N. J.	24.20
179.	Iselin, N. J.	22.50
180.	Manchester, N. Y.	22.20
181.	Benwood, W. Va.	22.00
182.	Donora, Pa.	21.00
183.	Westbury, N. Y.	21.00
184.	Pittsfield, Mass.	20.75
185.	Philipsburg, N. J.	20.00
186.	Waterbury, Conn.	20.00
187.	Bairdford, Pa.	19.00
188.	Farrell, Pa.	18.00
189.	Central Falls, R. I.	17.50
190.	Manchester, N. H.	17.00
191.	Slickville, Pa.	16.50
192.	Zanesville, Ohio	16.50
193.	Glen Lyon, Pa.	16.00
194.	Phoenix, Ill.	16.00
195.	Bronx, N. Y.	15.00
196.	Nanticoke, Pa.	15.00
197.	Plainsville, Pa.	15.00
198.	Jessup, Pa.	14.55
199.	South St. Paul, Minn.	14.00
200.	Furnace, N. J.	13.75
201.	W. Hammond, Ill.	13.50
202.	Northumberland, Pa.	12.50
203.	Madison, Ill.	12.48
204.	Moscow, Pa.	12.00
205.	Forbes Road, Pa.	11.51
206.	Norwich, Pa.	11.00
207.	Caxton, Ky.	10.00
208.	Franfort Heights, Ill.	10.00
209.	New Providence, N. J.	10.00
210.	Seymour, Conn.	10.00
211.	Van Voorhis, Pa.	10.00
212.	Racine, Wis.	9.50
213.	Barnesboro, Pa.	9.00
214.	Homer, Pa.	9.00
215.	Ansonia, Conn.	8.00
216.	Kempton, W. Va.	8.00
217.	Sykesville, Pa.	8.00
218.	South Amhers, Ohio	7.75
219.	Emerald, Pa.	7.50
220.	Worcester, Mass.	6.90
221.	New Brunswick, N. J.	6.50
222.	Butler, Pa.	6.00
223.	Newton Falls, Ohio	6.00
224.	Orange, Conn.	5.00
225.	Oxford, N. J.	5.00
226.	Pottsville, Pa.	5.00
227.	Majestic, Ky	4.00
228.	Hillside, N. J.	3.50
229.	Williamstown, Pa.	3.00
230.	Zeigler, Ill.	3.00
231.	Kokadjo, Me.	2.10
232.	Follansbee, W. Va.	2.00
233.	Sarasota, Fla.	1.25
234.	Kennecott, Alaska	1.00
235.	Ozone Park, N. J.	1.00

Повищий звіт оперує лише самими сухими цифрами, але сі цифри мають свою мову... Найбільше кидаються в очи ті 33 відділи У. Н. Союза, які за три роки кампанії за Сиротинцем не жертвували на сю інституцію ані одного цента! Ось чергові числа тих відділів: 6, 11, 41, 67, 79, 88, 101, 107, 115, 125, 149, 164, 169, 170, 173, 180, 184, 210, 228, 249, 250, 262, 302, 310, 325, 335, 352, 356, 359, 360, 376, 382, 383. Зате деякі відділи, хоч невеликі числом членів і недавно засновані, сповнили свій обовязок прекрасно і тим дали доказ своеї народної карности й солідарности. Годиться зазначити, що свідоміші українські громади не ждали на якісь спеціяльні поклики від Комітету Сиротинця, але збирали і присилали жертви частіше ніж раз на рік, а коли вже висилали до Сиротинця річну жертву, то не мізерних пару долярів — відчіпного... На окреме призваннє заслугують ті наші громади, в котрих істнуючі там відділи У. Н. С. лучилися спільно і разом уладжували відповідні підприемства на дохід Сиротинця. Були й поза нашою організацією такі товариства й одиниці, котрі не жалували свого гроша на народну гуманну інституцію в Америці. Честь усім тим, що потрудилися безкорисно для Сиротинця У. Н. Союза!

Комітет Сиротинця-Захисту У. Н. Союза.

(Дальше буде)

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЩЕ ПРО НОВУ ПРАЦЮ Й ОСОБУ ПРОФ. В. ТИМОШЕНКА.

(Відповідь п. В. Мегалівній).

В 157-му числі „Свободи", з дня 8-го липня ц. р., надрукована невелика замітка п. Антонини Мегалівни з Шикаґо, яка несподіваним способом відгукнулася на подану д-ром Іваном Яцівим з університету в Ен Арбор, Миш., звістку про нову економічну працю нашого видатного ученого-Українця професора Мишиґенського Університету, Володимира Тимошенка на тему: **"Wheat Prices and the World Wheat Market," by V. P. Timoshenko, Ph. D.,** та призваннє її Корнелським Університетом в Ітаці (Ню Йорк) найкращою працею в тій галузі науки.

В своїй замітці п. А. Мегалівна, не розбіраючи праці проф. В. Тимошенка ні по її змісту, ні по темі чи по даних економічно-торговельних матеріялах несподівано й у нерозважний спосіб нападае на особу професора В. Тимошенка як громадянина-Українця, й допускае навіть такі дивні для свідомої Українки образливі вирази, як: „чому ми маємо радуватися?"... „може п. Яців думає, що проф. Тимошенко є Українеця..." і т. д.

Я, як бувший учень професора В. Тимошенка, що мав честь слухати його **лекцій з** ріжних економічних дисциплін підчас моїх студій в Українській Господарській Академії в Подєбрадах з 1922/23 по 1926/27 учебні р.р., а також працювати під його керуванням в семинарах економічної політики та прикладної економіки в тій Академії, мушу **рішуче запротестувати** проти такого нерозважного й ображаючого трактовання нашого видатного, чесного українського ученого й громадянина, яким е проф. Володимир Тимошенко.

Я вважаю своїм громадським обовязком сказати, що імя проф. Володимира Тимошенка є широко знане серед української політичної еміґрації в Европі, особливо серед української академічної молоді, як імя молодого та видатного нашого ученого. Воно завжди згадується з пошаною, бо не заплямоване з українського національного боку.

На жаль, ще не маю я під руками тої праці проф. В. Тимошенка, але й без неї можу сміливо й отверто сказати, що зроблені п. А. М. закиди відносно особи проф. Тимошенка е несправедливі й могли статися лише по непорозумінню, — бо, нехай буде відомо шановній п. А. М., що не одною працею (на 50 карток) в стисло торговельній галузі ми повинні судити й оцінювати наукову й громадську працю нашого вченого, чи по одній невдалій фразі (можливо про торговлю пшеницею з бувшої Росії, яка вивозила закордон й українську пшеницю для закордону, як свою) — можна кидати українському громадянинові тяжку образу.

Я знаю проф. В. Тимошенка з 1922/23 шкільного року й пізнав його в Українській Господарській Академії в Подєбрадах (в Чехії). Ся Академія е бульщобудь рідна українська В и с о к а Школа, і вона була першою нашою, вповні національною і незалежною школою після 300-літ неволі українського народу й знищення Петром І-им Київської Могилянської (козацької) Академії, та знищення взагалі Москалями й Поляками українського шкільництва на наших землях.

З часу заснования Академії, в літі 1922. року, В. Тимошенка, котрий, оскільки знаю, був економічним експертом при Українській Торговельній Місії У. Н. Р. в Парижі, запрошено до Академії, де він читав лекції як доцент на економічно-кооперативному факультеті.

Величезна наукова ерудиція та працьовитість тоді ще доцента Академії В. Тимошенка, а також той цікавий й оригінальний підхід до справи викладів й вивчення економічних наук з центрального погляду інтересів **цілої України, як самостійної Соборної Великої Суверенної Держави,** притягали завжди масу слухачів на його лекції та викликали любов і пошану до нього з боку українського студентства й Професури.

Викладаючи в Академії, В. Тимошенко написав капітальну працю про „Світове Народне Господарство" (в кількох томах), за яку професорською радою Україн. Госп. Академії, в числі майже 60 осіб, українських учених, він був **одноголосно** вибраний в 1925 професором Академії на катедру економічних наук.

Про пять років наукової праці та студій в Академії можна булоби говорити багато, та я дозволю собі сказати лише головнійше, а саме проф. В. Тимошенкови й иншим професорам Української Господарської Академії в Подебрадах треба було виконати важливе й відповідальне, як з наукового, так і з українського національного боку завдання: громадські діячі і українські професори високих шкіл мали створити Українську Академію такою, щоби вона, не уступаючи в нічім з наукового боку перед подібними европейськими високими школами (політехніками), виховала для українського народу освічених фаховців, котрі підходилиби в науковому думанню й практичній роботі для добробуту українського народнього господарства **з погляду й широким розумінням інтересів цілої української нації.**

Що це значить? А те, що треба було розірвати з тою психольоґічною спадщиною російської чи австрійської науки та їх високих шкіл, в котрих виховувалася наша українська інтеліґенція та наші діячі минулого; в котрих, при вивченню майже всіх наукових дисциплін, будь-то в царині права, чи вивчення народнього, муніціпального чи селянського господарства, залізнодорожного будівництва або ґрунтових чи водяних шляхів, центр уваги викладів, дослідів й наукових праць завжди був з погляду інтересів російської чи австрийської держави.

Особливо важливим й помітним було це в галузі суспільно-економічних наук.

Ми, Українці, можемо дійсно гордитися працею наших учених при Українській Господарській Академії в Подєбрадах, бо вони ту величезну роботу виконали з честю для української науки. В тому їх велика історична заслуга перед українським народом.

Зафіксованням тої великої української роботи є видані українською мовою літоґрафським способом (на власні кошти студентів та Професури) більше сотні **назв** підручників для високої школи по ріжним науковим дисциплінам. Ніде, ні на „свабодной" українській радянській републиці, ні на инших землях й ні одна політична еміґрація инших народів не надрукувала стільки наукових підручників для високої школи, як зроблено це в Українській Господарській Академії в Подєбрадах.

Особливо праці й виклади проф. В. Тимошенка про Світове Господарство й по економічній географії України, — зробили те, що студіюючи при Українській Господарській Академії в Подєбрадах, студенти в царині наукової роботи почували себе не вигнанцями, а гордими синами наче вже істнуючої Української Соборної Суверенної Держави, — бо так вільно лилося там наукове слово й кувалася неодна сміливa думка, котра перетвориться, ми віримо, в чин для визволення й упорядковання української великої держави — республики 40 міліонового українського народу.

В економічній галузі найбільша заслуга зроблена, на мою думку, якраз проф. В. Тимошенком, хоч він скромний та лагідний по вдачі, великий джентельмен по характеру, не любив виходити наперед, в ряди блискучих промовців, — але його лекціями та науковими працями користувалися студенти, як могутньою науковою зброєю й матеріялом для студентських праць та при науково-економічних дебатах, які влаштовувалися при Академії при семинарах політичної економії чи народнього господарства.

Я памятаю кілька дебат-докладів, котрі відбулися між запрошеними професором Академії О. Мицюком на одноразові доклади російськими відомими професорами світилами російської науки (проф. Кочаровський, проф. Мякотін, проф. Челінцев, проф. Прокопович й т. д.) й студентами Академії.

Памятаю також, як протестували ми проти привозу до нас тих російських „світил" й як на те спокійно сказав нам, студентам, проф. Б. Мартос: „Послухайте чужих професорів — ліпше будете шанувати своїх!"

Й дійсно послухали ми й почули далеко більшу пошану до своїх учених, а особливо вдячність до шановного проф. В. Тимошенка, виклади та праці, котрого дали нам ключ до рішення складних економічних питань і можливість коректно, але остаточно й науково розбити теорії й висновки з докладів тих російських „світил". Лише перед проф. Челінцевим прийшлося студентам почути себе учнями й слухати його цікаві висновки, але той, оперуючи величезним науковим матеріялом, зібраним довголітною працею на Україні, став на точку погляду повного права українського народу на самостійне державне життя.

Але не так було з иншими, особливо з проф. Кочаровським та лектором Тукалевським. Останній після першої частини свого докладу, на тему про кооперативний і державний експорт за кордон зернових хлібів з України, був так „розбитий" по всіх пунктах запитами й зауваженнями студентів, що не мав як докінчити свого докладу.

А великий серед Росіян проф. Кочаровський сказав перед авдіторією в 120 з лишком слухачів — „я соглашаюсь, ґаспода, что в мой доклад нужно внесті существенния поправкі относітельно Украини, которія ви мне указалі. Блаґодарю вас за ето, но в целом мой доклад..." нікуди не годиться, але не випадало то сказати старому професорові, котрого перший раз в життю так науково розбили, і то студенти.

„Хто вас навчив?" — не одного питали другі студенти й професори.

— „Професор Тимошенко" — відповідають.

І дійсно йому завдячують студенти той вдумчивий та широкий і сеціозний підхід до економічних студій. Роздаючи теми студентам для написання рефератів чи дипльомних праць, проф. В. Тимошенко рекомендував студентам вживати метод критичного порівнання господарства чи якої галузі його з чужих країн з господарством України; невпинною працею зі студентами в семинарах привчав їх до самостійної наукової роботи, до писання великих праць і таких кілька десятків написано. Деякі цінні тим (як наприклад праця інж. Гордія Нянчура „Про цукроварство"), що рівних їм по богацтву поданого матеріялу з останніх даних нема в цілій европейській літературі.

У 1926. р. приїхала до Укр. Госп. Академії в Подєбрадах культурно-просвітна Комісія американського міліярдера Ракефелера й оглядала Академію. Комісія та висказала, що Укр. Госп. Акад. в Подєбрадах є найбільш солідна й найліпше зорґанізована наукова установа зі всіх еміґрантських шкіл в Европі. Запропонувала наукову стипендію Академії, для посилки видатного ученого до Америки для вивчення американського господарства. Українська Госп. Академія обрала проф. В. Тимошенка, як найбільше відповідного. Таким чином бачимо проф. Тимошенка в Америці, працюючого при Корнелськім Університеті в Ітаці, Н. Й., де він написав за короткий час ту працю, котрої шановна А. Мегалівна, на мою думку, просто не зрозуміла.

Але не тільк академічно-науковою працею охоплюється діяльність проф. Тимошенка: він працював також в товаристві українських економістів в Чехословаччині, був обраний деканом економічно-кооперативного факультету Академії, а також Ректором Українського Університету в Празі, поки не відїхав до Америки.

Заслугою проф. В. Тимошенка, як українського економіста, є, крім згаданого, його доклади до Наукового Зїзду Українських Учених в Празі 1926 р. та публичний доклад в Празі на тему економічних взаемовідносин України й Росії.

В тому докладі В. Тимошенко обґрунтував висновки й думки, які ми, студенти, чули протягом кількох літ наших студій в Академії, що Росія (Москва), котра не має жадного морального права забирати й визискувати економічно українські землі, **не має на те й наукового економічного оправдання,** бо посідаючи величезні природні богатства у себе (на Уралі залізо й инші метали та мінерали), нерозроблені запаси нафти (на північ від Каспійського моря), Кузнецький вугольний район й т. д., та запаси хліба в Сибіру, визискує й форсує визиск природних богатств української землі лише по льоґіці дикуна, що не хоче в свойому господарстві ліпше працювати, а займається грабунком слабшого сусіда.

Ця думка, доказана з наукового боку, має незміряні наслідки для перелому поглядів на цю справу зацікавленого суспільства.

Це сказав спокійно й доказав проф. В. Тимошенко на публичному докладі.

Це слабий начерк того, як працював він, як громадянин і учений.

Вірю, що за недовгий час перебування його в Америці проф. Тимошенко зробив-би більше і з наукового і з українського громадського боку, але, як читали ми в часописах, нещасливий випадок, коли його сильно покалічило автом біля його дому так, що майже чудом він остався живий. Це спинило його працю. Але, оскільки знаю, проф. Тимошенко, хоч ходить ще на милицях, уже почав читати лекції як професор Мишиґенського Університету в Ен Арбор. Бачимо, що він цікавиться не тільки сухою наукою, але живою українською справою, цікавиться українською молодю, що працює для української ідеї, як читали ми в „Свободі" ч. 156, з дня 8-го цього липня про працю молодого доктора прав — Українця І. Яціва.

Отже нам остається тільки щирим серцем побажати сили й успіху проф. В. Тимошенкові в його науковій та громадській українській праці, та доброго здоровля, бо можливо скоро прийде час, коли такі цінні з великим знанням люде будуть потрібні нам для праці не на чужині, а в Українській Соборній Самостійній Державі!

Інж. Андрій Кість,
Ню Йорк.

ПРАВНУК ШІЛЕРА ПЕРЕД СУДОМ.

Шнур перел чи здохла миш?

У Вірцбурґу почався небуденний процес. Обвинуваченим відомий історик мистецтва, письменник Ґляйхен-Русвурм, правнук Шілера. Йому закидують намагання ошукати товариство обезпечень „Аґріпіна" в Кельн, де він обезпечив на 65,000 марок пакет перел. Цей вартісний пакет вислав він 17. жовтня 1925 р. до одного ювеліра в Мюнхені; коли пакет прийшов, у пакеті замісць перел була здохла миш. Ґляйхен-Русвурм домагався в „Аґріпіні" виплати обезпеченої суми. „Аґріпіна" подала його в суд за ошуку.

Підчас розправи обвинувачений мусів подати точні подробиці свого приватного життя. Уроджений він у 1865 р., вихований у кадетській школі, з молодечих літ стає письменником як богата людина. Він має більше майно в Мюнхені, палату над озером Боден і родовий замок у Ґрайфенштайн з 700 моргами. Поле і ліс з цього замку він давав в аренду. У 1925 р. сам узяв в аренду инше майно і мав заплатити 110,000 марок. Коли він звернувся за пожичкою до баварського банку, йому робили труднощі; це був час великої фінансової скрути. Русвурм не міг добути означеної суми на визначений реченець.

Суд приймає теорію, що саме в цьому часі він зробив ошуканчу трансакцію з обезпеченням і перлами. Русвурм признає, що був тоді недужий і не міг вести господарства. Також як письменник не міг він заробляти. Зате в цій добі він займався пильно спірітизмом і сам був добрим медіюм. Він „бачив часто якусь людську постать, що виходила з його душі і ставала його суперником". Він називає її „червоним мущиною" і впевняе, що одного разу в лісі цей чоловік побив його до нестями та подер йому підчас бійки вбрання. Русвурм показує на суді досі рану на грудях, яка лишилась йому з цих змагань з невідомим.

Русвурм відкликує всі попередні свої зізнання, заявляючи, що він зробив їх у добі, коли був недужий. Тепер як здорова людина він відкидає з обуренням обвинувачення, буцімто хотів робити мантійства після такого довгого чесного життя. Він сам склав доказ, коли дарував урядові цінну збірку листів Шілера, що на грошах йому не залежить. Він не пригадує собі, щоби міг допуститись такого ганебного вчинку як висилка обезпеченого пакету з мишею.

Як першого свідка переслухали досі старого слугу Русвурма, його завідуючого. Цей був при опаковуванні висилки з перлами і пригадує собі, що Русвурм вложив перли в пакет. Але свідок не може пригадати собі, чи це той самий пакет, який був висланий до Мюнхен як обезпечена цінна скриночка.

У Німеччині ждуть із зацікавленням на вислід процесу.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО СТАРОМУ КРАЄВИ.

АСТОРІЯ, Н. Й.

Не забувають на інвалідів на забаві.

На забаві в Ню Йорку в гр. І. Людкевича зібрано на інвалідів у Львові 5 долярів. Жертвували слідуючі по $1.25: І. Людкевич, П. Федоришин, С. Мельник, М. Яцишин.

Збірку вислано до Обєднання в Филаделфії.

Павло Федоришин.

ПОДЯКА.

Я, низче підписаний, складаю щиру подяку Головному Урядови У. Н. Союза за виплачення мені другої допомоги в сумі 50 долярів з фонду запомогового.

Теодор Кулявець,
член 295 від. У. Н. Союза
в Акрон, Огайо.

ВІДВАГОЮ Й ПРИГОДАМИ ДО ВЕЛИКИХ УСПІХІВ

Загальне є переконаннє, що українська іміґрація в Злучених Державах не створила досі нічого, чим моглаби повеличатись перед великою Америкою. Кажуть на приклад, що Українці в Бразилії викорчували тамошні праліси і перемінили їх на лани, вкриті золотистим збіжем. Загально звісне, що канадійські Українці оживили тамошні безмежні степи-прерії і сьогодня вони становлять важний чинник в життю великої Доміниї. Ба, навіть для рідного краю вони зробили чи не найбільше з усіх, видвигнувши українську справу в Лізі Народів через свого заступника в домініяльнім парляменті.

Чомуж така незначна сила Українців у Злучених Державах, хоч числом, а може і готівкою вони найсильнійші з усіх українських еміґрантських груп?

У відповідь на се мимоволі насувається питаннє:

ЧИ ПРОБУВАЛИ АМЕРИКАНСЬКІ УКРАЇНЦІ ПУСКАТИСЯ „НА ПІДБОЇ ТА ТРУДИ"? ЧИ ШУКАЛИ ВОНИ В АМЕРИЦІ ПРИГОД ТА АВАНТУР, ЯК СЕ РОБИЛИ ЇХ ПРЕДКИ, СЛАВНІ ЗАПОРОЖЦІ?

ЗДАЄТЬСЯ, ЩО НІ. ЯКРАЗ ПРОТИВНО МОЖНА СКАЗАТИ, КОЖДИЙ ШУКАВ ЛИШЕ ЯК НАЙЛЕКШОЇ РОБОТИ, ЯК НАЙМЕНШЕ ТРУДІВ. А ВЖЕ З ДУМКОЮ ПРО ЯКУСЬ ПРАЦЮ, ЗАКРОЄНУ НА ШИРШУ СКАЛЮ, ТО НАВІТЬ НІХТО НЕ ВІДВАЖИВСЯ ВИСТУПИТИ, ЗІ СТРАХУ ПЕРЕД КРИТИКОЮ ИНШИХ СЛАБОДУХІВ. БО КОЖДИЙ СМІЛИВИЙ ПРОЄКТ У НАС, — СЕ „НАТЯГАННЄ ЛЮДИЙ" АБО „ОБМАН НАРОДУ".

Значить: ми вдоволяємося тим, що славний Колюмб заризикував життєм своїм і своїх товаришів і відкрив для нас Америку.

Значить: Джордж Роджерз Кларк, на чолі ватаги 175 людий посягнув поза гори Аллеґені і поза ріку Огайо і здобув для Злучених Держав більше території, ніж усі европейські армії в часі трийцятьлітної війни здобули для своїх держав, хіба на те, щоби теперішні Українці могли сказати: „Ах, як то добре, що то не ми мусимо здобувати американські Вести!"

Значить: Провідник релігійної секти Мормонів виправився на Далекі Вести в Скалисті гори, над Солоне Озеро, на те, щоби вже Українці не мали на чім показати своєї кольонізаційної здібности.

Очевидно, коли хто инший вложив все своє знаннє і свою енергію, то не ми можемо мати претенсії до успіхів, але той, хто ризикував, йшов на підбої, здобував.

По підбою Америки треба було ще забезпечити мирну працю мешканців. Бофало Бил, якого знає наше поколіннє, був останним, що у боях з дикими Індіянами промощував безпечний шлях аж до Тихого Океану.

Майор Павелл переплив перший недоступну ріку Колорейдо на човнах і розслідив між иншими се найбільше чудо природи, Гренд Кеніон оф Аризона.

Залізнича Компанія Содерн Пасифик (SOUTHERN PACIFIC) докінчила будови залізничого шляху від Океану до Океану і стала піоніром цивілізаційного руху на Заході. Кілько людських умів, кілько рук, кілько гроша, часу, клопотів, жертв треба було вложити на те, щоби зробити приступними для цивілізації недоступні гори, ліси, пустині? А як легко тепер піти тамтуди міському нуждареви, зарібникови чи робітникови і користати з колишної праці других.

Значить: Українцям в Америці вже не лишилося нічого, над чим вони моглиби масово попрацювати, здобути і завласнити для себе?

Власне про те доводиться отсе писати.

Є ЩЕ ОДЕН СТЕЙТ, АРИЗОНА, ЯКИЙ МОЖНА ВВАЖАТИ ОСТАННИМ, ЩО НАГАДУЄ КОЛИШНІ „ДИКІ ВЕСТИ". СЕЙ СТЕЙТ БУВ В ПОЛОВИНІ ПУСТИНЕЮ, ДОКИ ЗАВДЯКИ ПРЕЗИДЕНТОВИ РОЗЕВЕЛТОВИ НЕ ПОПАЛИ НА ВЛАСТИВИЙ СПОСІБ ЗДОБУВАННЯ — „РЕКЛЯМОВАННЯ" — ЗЕМЛІ З ОБІЙМІВ ПУСТИНІ. СЕ СТАЛОСЯ ТАК НЕДАВНО, ЩО ЩЕ НЕ БУЛО ЧАСУ ЙОГО ЗАСЕЛИТИ. ВІЙНА ВІДВЕРНУЛА УВАГУ РІШАЮЧИХ АМЕРИКАНСЬКИХ ЧИННИКІВ ВІД БОГАТО ГОСПОДАРСЬКИХ СПРАВ І АРИЗОНА БУЛА ЯКИЙСЬ ЧАС ПРИЗАБУТА. ТАМ УСЬОГО НЕПОВНИХ ПІВ МІЛІОНА МЕШКАНЦІВ.

ТАМ ЧОЛОВІК Є ЧОЛОВІКОМ, Є ОСІБНЯКОМ, Є ОДИНИЦЕЮ, Є НУМЕРОМ. ВІН НЕ ГУБИТЬСЯ СЕРЕД МАСИ, ЯК СЕ БУВАЄ НА СХОДІ АМЕРИКИ.

КОЖДИЙ УКРАЇНЕЦЬ, ЯК ПОТОМОК ВОЛЬНОГО КОЗАЦТВА, МАЄ ТАМ НАГОДУ ПОКАЗАТИ СВОЮ ПОВНУ ВАРТІСТЬ: ЯК ЧОЛОВІКА І ЯК ГРОМАДЯНИНА.

ПОЧУВАЮЧИ В СОБІ ВОЛЬНОГО ГОСПОДАРЯ, А НЕ НЕВІЛЬНИКА-СЛУГИ, УКРАЇНЕЦЬ В АРИЗОНІ СТАНЕ ГОСПОДАРЕМ, РІВНОВАРТНИМ З ДРУГИМИ ГОРОЖАНАМИ АМЕРИКИ. ТАМ ЙОГО ГОЛОС ПРИ ВИБОРАХ БУДЕ МАТИ ЗНАЧІННЄ І ЗА НИМ БУДУТЬ ШУКАТИ. ТАМ ЩОЙНО УКРАЇНЕЦЬ ЗРОЗУМІЄ ВАРТІСТЬ АМЕРИКАНСЬКОГО ГОРОЖАНСТВА. І ТАМ ЗМОЖЕ АМЕРИКАНЕЦЬ УКРАЇНСЬКОГО РОДУ МАТИ ВИГЛЯДИ НА ВИБІР ДО ЛЕҐІСЛЯТУРИ, КОНҐРЕСУ, НА СТАНОВИЩЕ СУДДІ, ОЛДЕРМАНА, КОМІСАРА І Т. П.

Господарські відносини там ідеальні. Політично-громадянські будуть такі, як самі нові кольоністи собі створять. Яка отже є перешкода для масової міґрації Українців та Американців українського роду на Захід?

Звичка сидіти в індустріяльній части Америки і чекати на роботу? Чекати на покінченнє страйку, або страхатися вибуху страйку? Журитися, що в майнах не стане праці і чоловік опиниться на ласці мунісипалів та буде стояти в „бредлайні"?

Кромі отсеї звички нема ніяких перешкод. Трошка відваги, трошка самосвідомости, трошка амбіції, а все инше піде само. Віджие в нас активний дух, бажаннє здобутків, а з тим творча праця, яка поставить вас високо і в наших очах і в очах давних Американців-тубильців.

Наші спосібности кольонізаційні дивують чужинців. Здивуймо ними отже й нашу нову Батьківщину, Америку.

ХТО ХОЧЕ ПОЇХАТИ НА ОБЗОРИНИ ПОЛУДНЕВОЇ АРИЗОНИ ДЛЯ ПРИГОТОВАННЯ ЗЕМЛІ ПІД УКРАЇНСЬКУ КОЛЬОНІЮ, НЕХАЙ ПРИГОТОВЛЯЄ 60 ДОЛЯРІВ НА ДОРОГУ В ОБІ СТОРОНИ. ПОЇДЕМО З ПОЧАТКОМ ЖОВТНЯ (ОКТОБРА). ПОЖАДАНИМ Є, ЩОБИ СЮ СПРАВУ ВЗЯЛИ ПІД УВАГУ ТІ, ЩО МАЮТЬ ГОТІВКУ. МОЖЕ ТРЕБА БУДЕ ЗАБЕЗПЕЧИТИ ВІДРАЗУ ЗНАЧНІЙШИЙ ШМАТ ЗЕМЛІ ДЛЯ СВОЇХ ЛЮДИЙ.

ХТО ХОЧЕ ПОВАЖНО ЗАСТАНОВИТИСЯ НАД СЕЮ ВАЖНОЮ СПРАВОЮ, НЕХАЙ ПОРОЗУМІЄТЬСЯ З ПІДПИСАНИМ.

(Огол.)

Д-р СЕМЕН ДЕМИДЧУК,
30 East 7th Street, New York City.

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА

за червень 1929 р.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1.	368.78	140.	47.80
2.	172.02	141.	24.17
3.	76.58	142.	107.39
4.	86.55	143.	24.74
5.	79.74	144.	46.92
6.	30.14	145.	45.36
7.	187.21	146.	121.09
8.	188.57	147.	382.09
9.	125.61	148.	12.46
10.	172.20	149.	42.14
11.	7.93	150.	20.09
12.	104.10	151.	87.05
13.	44.07	152.	66.01
14.	70.88	153.	15.00
15.	29.29	154.	40.28
16.	40.02	155.	318.48
17.	30.58	156.	98.63
18.	110.74	157.	44.27
19.	10.62	158.	11.55
20.	174.20	159.	70.37
21.	80.13	160.	72.62
22.	88.82	161.	109.94
23.	44.17	162.	42.57
24.	117.09	163.	91.28
25.	44.15	164.	86.81
26.	28.39	165.	102.80
27.	37.39	166.	11.30
28.	154.64	167.	46.50
29.	151.85	168.	153.59
30.	69.48	169.	57.88
31.	127.37	170.	169.91
32.	38.59	171.	42.62
33.	77.40	172.	28.97
34.	99.13	173.	28.26
35.	18.64	174.	24.52
36.	83.24	175.	113.70
37.	68.86	176.	39.08
38.	223.67	177.	66.40
39.	115.45	178.	34.78
40.	30.82	179.	157.42
41.	32.67	180.	5.96
42.	109.60	181.	128.34
43.	56.79	182.	126.65
44.	173.46	183.	99.56
45.	181.05	184.	7.33
46.	39.66	185.	88.11
47.	33.55	186.	57.50
48.	54.56	187.	53.58
49.	17.54	188.	28.36
50.	39.81	189.	35.85
51.	48.65	190.	14.88
52.	40.06	191.	74.35
53.	52.69	192.	62.61
54.	17.25	193.	143.92
55.	49.91	194.	9.99
56.	106.30	195.	33.60
57.	101.59	196.	34.94
58.	95.81	197.	30.37
59.	138.91	198.	61.54
60.	17.86	199.	9.76
61.	111.44	200.	77.08
62.	66.16	201.	52.55
63.	239.27	202.	35.59
64.	68.44	203.	75.35
65.	268.28	204.	106.63
66.	98.45	205.	20.60
67.	131.37	206.	322.69
68.	34.75	207.	47.26
69.	84.66	208.	33.30
70.	249.60	209.	120.30
71.	11.62	210.	37.18
72.	51.59	211.	123.70
73.	90.14	212.	32.17
74.	51.64	213.	266.06
75.	113.61	214.	46.37
76.	241.63	215.	33.00
77.	79.41	216.	40.55
78.	145.23	217.	309.47
79.	3.51	218.	255.74
80.	35.08	219.	40.89
81.	122.73	220.	120.64
82.	55.11	221.	326.35
83.	85.01	222.	16.24
84.	22.93	223.	144.47
85.	99.69	224.	6.56
86.	182.14	225.	33.10
87.	97.06	226.	17.09
88.	6.05	227.	64.83
89.	12.32	228.	51.06
90.	218.10	229.	186.64
91.	215.97	230.	226.05
92.	14.88	231.	51.63
93.	48.65	232.	55.82
94.	190.78	233.	51.76
95.	55.49	234.	135.95
96.	167.70	235.	125.08
97.	72.43	236.	114.51
98.	129.82	237.	157.05
99.	151.91	238.	65.99
100.	78.12	239.	179.72
101.	50.36	240.	11.59
102.	327.54	241.	81.24
103.	86.97	242.	124.74
104.	184.75	243.	81.93
105.	148.23	244.	23.66
106.	204.43	245.	129.88
107.	52.36	246.	36.91
108.	94.20	247.	214.51
109.	96.33	248.	46.15
110.	27.34	249.	32.76
111.	44.53	250.	17.40
112.	179.86	251.	126.22
113.	77.83	252.	56.26
114.	55.54	253.	69.27
115.	20.33	254.	230.02
116.	62.25	255.	78.60
117.	70.97	256.	30.40
118.	63.92	257.	45.96
119.	31.26	258.	39.50
120.	137.84	259.	138.74
121.	91.34	260.	18.62
122.	45.66	261.	13.26
123.	137.30	262.	41.99
124.	94.45	263.	67.15
125.	18.68	264.	20.75
126.	77.83	265.	38.65
127.	105.76	266.	76.35
128.	55.23	267.	42.13
129.	31.56	268.	62.73
130.	203.97	269.	38.09
131.	30.14	270.	134.83
132.	122.10	271.	46.79
133.	152.71	272.	7.13
134.	56.80	273.	108.00
135.	117.17	274.	134.70
136.	145.97	275.	83.06
137.	131.63	276.	397.22
138.	47.52	277.	70.45
139.	69.74	278.	47.49

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
279.	6.24	337.	14.19
280.	99.65	338.	211.57
281.	26.72	339.	79.50
282.	172.39	340.	20.18
283.	94.18	341.	102.37
284.	25.27	342.	181.44
285.	36.70	343.	26.27
286.	64.78	344.	51.62
287.	9.23	345.	124.73
288.	166.27	346.	24.82
289.	33.69	347.	42.95
290.	54.11	348.	12.52
291.	26.76	349.	75.40
292.	246.61	350.	72.65
293.	43.62	351.	42.25
294.	43.28	352.	52.04
295.	180.08	353.	19.78
296.	197.87	354.	29.12
297.	13.91	355.	40.80
298.	53.29	356.	27.77
299.	68.09	357.	31.82
300.	259.76	358.	53.22
301.	98.20	359.	32.28
302.	8.76	360.	63.37
303.	58.25	361.	285.85
304.	28.69	362.	25.69
305.	71.93	363.	120.34
306.	22.26	364.	225.69
307.	30.07	365.	88.73
308.	108.30	366.	13.07
309.	39.51	367.	218.59
310.	40.11	368.	23.07
311.	18.15	369.	129.92
312.	66.69	370.	184.03
314.	12.05	371.	106.74
316.	205.81	372.	18.36
317.	91.88	373.	23.96
318.	117.40	374.	17.93
319.	27.64	375.	37.42
320.	84.66	376.	12.30
321.	118.77	377.	10.31
322.	37.36	378.	12.34
323.	47.07	379.	48.69
324.	116.56	380.	34.40
325.	60.16	381.	32.34
326.	130.99	382.	17.67
327.	33.99	383.	52.28
328.	17.84	384.	92.23
329.	16.33	385.	181.69
330.	72.21	388.	185.73
331.	38.98	392.	16.08
332.	59.42	393.	23.82
333.	97.27	396.	77.91
334.	160.97	400.	67.00
335.	46.63	401.	26.91
336.	164.01		

З місячних вкладок старих родів обезп. $32,793.36

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
7.	1.34	204.	8.00
10.	3.38	206.	18.94
16.	2.31	211.	8.31
25.	12.30	213.	3.56
26.	10.96	217.	19.57
28.	96	218.	3.19
29.	3.25	221.	7.60
31.	4.82	223.	3.54
34.	4.76	229.	3.68
37.	2.09	235.	2.67
38.	11.58	237.	5.27
42.	3.53	239.	27.07
44.	5.63	242.	6.94
56.	4.52	243.	2.19
58.	4.47	245.	8.66
59.	15.39	246.	1.29
64.	5.12	247.	11.64
65.	13.91	248.	2.04
67.	2.68	252.	1.34
70.	2.45	253.	1.79
74.	3.23	266.	10.29
75.	1.96	267.	4.77
78.	8.11	271.	3.86
83.	9.01	276.	16.17
84.	2.41	278.	1.35
85.	4.17	281.	16.23
87.	11.68	284.	3.47
91.	2.77	292.	3.29
92.	2.52	295.	15.33
94.	16.01	300.	10.96
97.	17.17	308.	2.16
100.	4.15	309.	6.77
102.	12.53	322.	2.04
106.	3.18	323.	4.19
110.	8.76	324.	2.41
112.	6.84	326.	13.23
113.	2.45	327.	3.22
117.	1.60	332.	2.45
122.	2.02	333.	2.45
130.	16.19	334.	2.52
131.	6.44	336.	8.84
133.	4.97	337.	90
137.	10.00	338.	7.38
138.	4.46	344.	4.48
142.	41.36	345.	3.19
143.	2.57	346.	2.51
144.	13.47	349.	3.25
147.	19.82	350.	1.70
151.	1.86	351.	1.71
155.	3.23	357.	16.11
160.	35.66	361.	27.07
163.	6.28	363.	9.77
167.	6.88	366.	4.73
168.	2.67	371.	5.27
177.	13.25	372.	23.94
179.	2.67	382.	4.71
181.	2.68	383.	3.66
183.	8.28	385.	8.31
185.	1.66	388.	5.19
195.	6.89		

З місячних вкладок нових родів обезп. $864.50

Разом від членів	$33,657.86
Процент від бондів	242.38
Процент від морґечів	5,001.95
Сплати морґечів	755.00
Сирітські части по бл. п.:	
Мих. Семанцьо, в. 28	640.00
Мих. Когут, в. 69	900.00
Олекса Гайдук, в. 157	800.00
Марія Федюк, в. 332	300.00
Разом	$42,297.19

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Антін Горох, в. 106	500.00
Елис. Русчин, в. 186	1,000.00
Катер. Тузінська, в. 34	250.00
Стефан Бабій, в. 8	750.00
Мих. Семанцьо, в. 28	1,000.00
Стефан Дацьків, в. 98	200.00
Юлія Юнак, в. 28	1,000.00
Настя Крестинич, в. 38	500.00
Михайло Когут, в. 69	1,000.00
Микита Барняк, в. 147	1,000.00
Й. Кульбінський, в. 247	1,000.00
Вас. Костецький, в. 315	981.75
Олекса Гайдук, в. 157	1,000.00
Марія Федюк, в. 332	500.00
Й. Височанська, в. 86	500.00

Запомоги з фонду запомогового:

Дмитро Харкавий, в. 28	50.00
Ілько Бігун, в. 34	25.00
Іван Джус, в. 59	50.00
М. Мацйовський, в. 78	50.00
Андрій Дишель, в. 98	75.00
Данило Баран, в. 144	50.00
Василь Павлишин, в. 176	50.00
Іван Тихойський, в. 283	50.00
Михайло Іванців, в. 227	50.00
Зофія Рак, в. 232	50.00
Петро Боднарчук, в. 308	50.00
Микола Андріїв, в. 367	50.00
Теодор Макарик, в. 361	50.00

Виплати з фонду сирітського по бл. п.:

Юрій Федів, в. 292	189.19
А. Галасінський, в. 132	118.19
Стефан Роман, в. 254	172.50
Кир. Улицький, в. 270	100.00
Катер. Кішко, в. 78	103.00

Виплати з фонду адміністраційного:

Свобода за орган	4,012.20
Податок від реальности	1,353.30
Платня гол. уряду	560.00
Кошти держ. контролі	1,150.00
В. Ва. за лайсенс	10.00
кошти подорожі гол. предсідателя	17.00
За машину до рахунків	3.85
Оправа книг	3.00
Печать	3.75
Річник доброчинних організацій	2.25
Видатки канцелярійні: почта, телеф. і т. п.	55.48
Разом	$19,685.46

ЗІСТАВЛЕННЄ:

Готівка з кінцем міс. травня остала	$482,077.94
Прихід за червень	42,297.19
Разом	$524,375.13
Розхід за червень	19,685.46
Готівка з кінцем міс. червня остає	$504,689.67

БІЛЯНС.

Стан чинний:

Готівка	$504,689.67
Морґечі	984,860.00
Бонди	459,990.80
Реальність	155,241.89
Разом	$2,104,782.36

Стан довжний:

Фонд посмертний	$1,495,399.90
„ резервовий	306,058.72
„ запомоговий	64,321.37
„ адміністрац.	42,321.37
„ народний	10,762.62
„ ковенційний	1,286.65
„ сирітський	184,719.73
Разом	$2,104,782.36

Теодор Грицей, гол. предс.
В. Левчик, гол. касієр.
Р. Слободян, г. фін. секр.

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

за червень 1929 р.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1.	27.65	54.	3.60
2.	22.75	55.	7.20
3.	12.60	56.	22.95
4.	2.70	57.	8.35
5.	6.53	58.	13.50
6.	2.50	59.	14.90
7.	24.30	60.	1.58
8.	16.65	61.	11.26
9.	23.85	62.	6.12
10.	5.20	63.	25.65
12.	2.50	64.	6.30
13.	6.10	65.	36.25
14.	1.15	66.	4.05
15.	3.60	67.	15.98
16.	11.55	68.	2.25
17.	5.00	69.	5.40
18.	9.45	70.	25.20
20.	7.20	72.	9.00
21.	9.45	73.	8.10
22.	17.10	74.	1.55
23.	2.95	75.	21.15
24.	17.10	76.	29.47
25.	1.60	77.	7.42
26.	3.60	78.	3.85
27.	2.05	80.	4.30
28.	24.55	81.	8.15
29.	21.15	82.	8.15
30.	8.55	83.	14.85
31.	17.10	85.	14.65
33.	4.05	86.	9.45
34.	22.27	87.	16.65
35.	2.48	88.	1.00
36.	25	89.	3.60
38.	21.20	90.	29.70
39.	9.00	91.	23.85
40.	4.75	93.	3.60
41.	1.15	94.	14.40
42.	10.13	95.	5.65
43.	4.50	96.	20.05
44.	25.88	97.	15.15
45.	13.27	98.	7.45
46.	1.13	99.	20.95
47.	2.30	100.	7.00
48.	3.85	102.	38.48
50.	7.45	103.	6.30
51.	1.13	104.	20.05
52.	75	105.	11.50
53.	6.98	106.	6.10

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
107.	8.80	251.	12.15
108.	8.55	252.	6.55
109.	13.50	253.	4.28
110.	75	254.	7.20
112.	17.10	255.	1.80
113.	7.43	257.	3.15
114.	8.80	258.	4.75
115.	25	259.	17.55
116.	11.05	260.	4.95
117.	1.60	261.	2.05
118.	3.40	262.	7.42
120.	18.45	263.	6.80
121.	13.95	264.	3.15
123.	11.05	265.	2.25
124.	13.25	266.	4.95
126.	2.70	267.	3.60
127.	12.85	268.	2.70
128.	7.70	269.	3.38
129.	2.25	270.	18.45
130.	11.70	271.	3.15
131.	8.65	273.	13.30
132.	16.40	274.	10.80
133.	7.20	275.	8.20
135.	6.30	276.	59.20
136.	20.93	277.	3.15
137.	26.10	278.	9.50
139.	4.75	281.	2.70
140.	5.65	282.	28.15
141.	90	283.	6.75
142.	11.70	284.	2.25
144.	2.25	285.	4.50
145.	2.95	286.	3.60
146.	13.00	288.	25.20
147.	57.18	289.	5.62
148.	4.50	290.	4.75
149.	7.43	292.	21.60
150.	1.65	293.	1.35
151.	7.00	294.	4.95
152.	3.85	295.	23.85
153.	1.13	296.	14.65
155.	50.65	297.	3.45
156.	12.40	298.	6.75
157.	1.35	299.	3.60
158.	1.15	300.	20.70
159.	10.58	301.	11.70
160.	10.60	302.	75
161.	11.70	303.	1.80
162.	2.95	305.	6.10
163.	7.55	306.	50
164.	11.05	307.	3.45
165.	2.95	308.	18.25
166.	2.25	309.	4.05
167.	4.28	310.	5.85
168.	24.25	312.	11.10
169.	75	314.	1.60
170.	13.05	316.	22.95
171.	25	317.	12.60
172.	1.60	318.	11.70
173.	6.08	320.	9.90
174.	3.15	321.	17.80
175.	9.90	322.	2.70
176.	3.45	323.	9.00
177.	7.65	324.	9.90
179.	23.85	326.	15.08
181.	14.00	327.	3.85
182.	11.05	328.	2.70
183.	4.75	330.	3.45
185.	5.65	331.	5.65
187.	90	332.	9.00
188.	4.95	333.	12.60
189.	2.70	334.	15.25
191.	6.98	335.	4.75
192.	6.75	336.	20.25
193.	7.90	337.	1.15
196.	2.70	338.	29.25
197.	90	339.	13.95
198.	4.30	340.	3.15
200.	12.15	341.	11.03
201.	5.85	342.	26.55
203.	6.30	343.	3.40
204.	14.25	344.	5.40
205.	4.75	345.	15.55
206.	47.48	346.	5.25
207.	6.53	347.	5.65
208.	1.80	349.	8.10
209.	11.95	350.	2.08
210.	4.75	351.	5.85
211.	7.70	352.	6.50
212.	2.55	355.	4.05
213.	22.50	356.	1.15
214.	11.50	357.	3.85
217.	35.55	358.	4.05
218.	37.80	359.	4.50
219.	4.50	360.	10.80
220.	17.33	361.	26.80
221.	19.35	362.	9.00
223.	25.45	363.	19.58
224.	1.35	364.	21.38
226.	2.70	365.	13.50
227.	4.30	366.	4.05
228.	4.50	367.	14.85
229.	24.10	368.	2.60
230.	35.10	369.	28.85
231.	7.88	370.	9.00
232.	5.65	371.	13.95
233.	68	372.	50
234.	29.05	374.	5.18
235.	6.75	377.	50
236.	5.20	378.	2.03
238.	2.95	379.	5.40
239.	27.90	380.	9.00
241.	9.75	381.	3.15
242.	14.85	383.	8.00
243.	17.80	384.	14.20
244.	4.10	385.	22.28
245.	17.78	388.	14.63
246.	4.73	396.	12.60
247.	29.55	400.	12.60
248.	5.00	401.	3.82
250.	1.35		

З місячних вкладок	$3,412.63
Процент від бондів	75.00
Разом	$3,487.63

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.

Дорота Байдук, в. 114	10.00
Ольга Бойчук, в. 245	93.00

Виплати з фонду адміністраційного:

Платня помічних сил за 5 тижнів	262.00
Видатки канцелярійні	26.64
Разом	$391.64

ЗІСТАВЛЕННЄ:

Готівка з кінцем міс. травня остала	$82,726.31
Прихід за червень	3,487.63
Разом	$86,213.94
Розхід за червень	391.64
Готівка з кінцем міс. червня остає	$85,822.30

БІЛЯНС.

Стан чинний:

Готівка	$85,822.30
Морґечі	40,100.00
Бонди	36,623.00
Разом	$162,545.30

Стан довжний:

Фонд посмертний	$123,447.19
„ адміністрац.	39,098.11
Разом	$162,545.30

Теодор Грицей, гол. предс.
В. Левчик, гол. касієр.
Р. Слободян, г. фін. секр.